

разка учня – це й поразка вчителя. Тому вихід із конфлікту у педагогічній діяльності може бути лише такий, який забезпечує перемогу обом – вчителю і учневі [5, с. 21].

У педагогічній діяльності виділяють об'єктивні і суб'єктивні фактори, що їх детермінують. Об'єктивні детермінанти [1, с. 202-223]:

- господарсько- організаційні (нечіткий розподіл функцій між працівниками, недосконалість обліку і контролю праці, невпорядкованість у преміюванні);
- соціально-професійні (неправильна оцінка керівником професійної придатності і моральних якостей вчителя, обмежені можливості керівника задовольнити професійні домагання працівників, правова закріпленість співробітника за посадою при низькому рівні його ділових якостей);
- соціально-демографічні (порушена вікова гармонія в колективі та його демографіяна структура за ознакою статі);
- соціально-психологічні (психологічна несумісність, оманливі образи).

Суб'єктивними детермінантами конфлікту виступає – конфліктність як риса особистості.

Дослідження, проведене в ПМШМ «Мала академія мистецтв» виявило домінуючі фактори виникнення конфліктних ситуацій у педагогічному колективі, серед яких чільне місце посідають соціально-психологічні детермінанти і суб'єктивні чинники.

Як висновок, слід наголосити: конфлікт – це константа соціуму, неминучі вони і в педагогічній діяльності, сприяючи розвитку колективу. Кожному педагогу, вчителю і керівнику, варто продумати, як організувати навчально-виховний процес, щоб у суботу дитина мріяла про шкільний понеділок, а тому треба подбати про елементарні кроки назустріч учневі і колезі.

Література

1. Кайдалов Д.П. Психология единоначалия и коллегиальности /Д.П. Кайдалов., Е.И. Суименко. – М.: Мысль, 1979. – С. 202- 223.
2. Карамушка Л.М. Попередження та подолання конфліктів в установах середньої освіти / . Л.М. Карамушка--К.: 1994. – С. 56-59.
3. Коломінський Н.Л. Психологія менеджменту в освіті (соц.-психолог. аспект) /Н.Л. Коломінський. – К.: МАУП, 2000. – С. 129 – 142.
4. Сухомлинський В.О. Методика виховання колективу /В.О.Сухомлинський // Вибрані твори: В 5-ти т. – Т.1.- С. 403 – 637.
5. Тарасевич Н.М. Основи конфліктології: Діяльність менеджера з попередження та розв'язання конфліктів в закладах освіти /Н.М.Тарасевич. – Полтава: ІОЦ ПДПУ, 2006. – 112 с.

ТЕХНОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНИМИ КОНФЛІКТАМИ

Желєзняк А.А. (м. Полтава, Україна)

Людський фактор у школі включає в себе психологічні та соціально-психологічні особливості керівників і вчителів. Це інтереси, бажання і прагнення людей, їхні очікування один від одного, риси характеру і здібності, уміння, навички та ін.. Отож формування в учительському колективі сприятливого психологічного клімату, необхідно для дружньої, творчої роботи, для сприятливого вирішення конфліктів, а щоб досягти цієї мети необхідно оволодіти технікою управління конфліктами і це питання стає все більш актуальним в сучасній школі.

Отож, управління конфліктом – це цілеспрямований, обумовлений об'єктивними законами вплив на динаміку конфлікту в інтересах розвитку або руй-

нування тієї соціальної системи, якої стосується даний конфлікт. [1 ст,23]

Справа в тому, що конфлікти відрізняються між собою. Одні з них носять конструктивний характер і сприяють розвитку пов'язаної з ними соціальної системи. Інші ж носять деструктивний характер і сприяють руйнуванню соціальної системи.

Розглянемо, у чому виявляється конструктивність поведінки вчителя на різних етапах розв'язання конфлікту. Педагогічний конфлікт як процес має певну динаміку, проходячи етапи [2 ст,45]:

- виникнення протиріччя;
- усвідомлення протиріччя;
- загострення протиріччя;
- пошук способів урегулювання;
- розв'язання конфлікту.

Для вчителя важливо навчитися управляти конфліктом. Основна мета управління конфліктами буде полягати в тому, щоб запобігати деструктивним конфліктам і сприяти адекватному вирішенню конструктивних.

Управління конфліктами включає такі види діяльності:

- прогнозування конфліктів і оцінка їх функціональної спрямованості;
- попередження або стимулювання конфлікту;
- регулювання конфлікту;
- вирішення конфлікту.
- перехід боротьби в русло співробітництва щодо спільного подолання протиріч (співробітництво).

Отже, з метою успішного подолання конфліктів педагогам необхідно приймати кожне непорозуміння з дітьми як серйозну психолого-педагогічну проблему, необхідно творчо підходити у виборі технології управління конфліктом, враховувати індивідуальні, вікові особливості вихованця, рівень його культури, актуальний емоційний стан, схильність дитини до невротичних реакцій, об'єкт конфлікту і умови його протікання, особисті психологічні і професійні можливості педагога і рівень його авторитетності. Перспективними завданнями досліджень у цьому напрямку нам вбачається формування в педагогів особистісних рис характеру, професійних знань, умінь і навичок, необхідних для попередження і подолання серед дітей міжособистісних конфліктів.

Проведене нами дослідження виявило недостатню увагу керівництва навчальним закладом до проблем озброєння педагогів технологіями управління конфліктами, хоча накопичена серйозна методична база для вирішення цього важливого питання.

Література

1. Анцупов А.Я. Конфликтология: учебник для вузов / А. Я. Анцупов, А. И. Шипилов. – М.: ЮНИТИ, 1999 -223с..
2. Тарасевич Н.М. Основи конфліктології: Діяльність менеджера з попередження та розв'язання конфліктів в закладах освіти /Н.М.Тарасевич. –Полтава: ІОЦ ПДПУ, 2006. – 112 с.

ПСИХОЛОГО- ЕМОЦІЙНА АДАПТАЦІЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО РОБОТИ В ШКІЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Жук К.О., Верхогляд І.М. (м. Прилуки, Україна)

У період реформування шкільної освіти зростає увага до подальшої наукової розробки теоретичних і прикладних аспектів проблеми адаптації молодого вчителя до роботи у шкільному навчальному закладі. Швидкі соціальні зміни, що спостерігаються у суспільстві, змушують вчителів постійно переглядати свої